

використаних при виготовленні матеріалів, умови дистрибуції товарів та інші критерії.

Необхідність аналізу однорідності торговельних марок обумовлена широко розповсюдженими випадками реєстрації торговельних марок, зареєстрованих у відношенні одних товарів (послуг), інших товарів (послуг). Так, С. А. Горленко зазначає, що: «... світовий досвід показує, що в переважній більшості випадків неправомірне використання товарного знака є актом недобросовісної конкуренції. При цьому переслідується певна мета: будь-якими засобами, у тому числі протиправними, розширити продаж товару».

Такі дії в більшості випадків відбуваються дистриб'юторами правоволодільця «старшої» торговельної марки. Метою подібних дій є обмеження конкуренції між дистриб'юторами або штучної залежності правоволодільця «старшої» торговельної марки. Також метою може служити наступний продаж цієї нової зареєстрованої торговельної марки правоволодільцю «старшої» торговельної марки під загрозою заборони його діяльності на українському ринку.

У більшості випадків така реєстрація торговельних марок проводиться відносно послуг, а також відносно пакувальних матеріалів. Як вказує Є. А. Арієвич, «... для визнання товарів / послуг однорідними достатньо, якщо реально можлива ситуація спільної зустрічальності відповідних товарів і послуг. Такі дії відомства будуть, безсумнівно, обґрунтованими, особливо щодо складних словесних та образотворчих, а також комбінованих знаків, коли можливість випадкового збігу виключена...».

Таким чином, можна зробити наступне визначення однорідності товарів і послуг, яке могло б використовуватися при експертизі заявок у процесі реєстрації торговельних марок: «однорідними товарами або послугами визнаються товари та/або послуги, які відносяться до одного й того ж роду та виду і які в разі їх маркування ідентичними або подібними торговельними марками можуть створити у споживачів уявлення про належність таких товарів та/або послуг одному правоволодільцю».

Ельвін Адалет огли Гулієв – студент I курсу Сумської філії
Харківського національного університету внутрішніх справ
Наталія Олександрівна Горобець – професор кафедри юридичних
дисциплін Сумської філії Харківського національного університету
внутрішніх справ, кандидат юридичних наук, доцент

ІТ-ПРАВО: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ В УКРАЇНІ

1. Вже більше двох десятиліть світ живе в інформаційній ері свого розвитку. Інформаційні технології у наш час є ключем до технічного та

технологічного прогресу практично у всіх сферах, включаючи повсякденне життя пересічних громадян. Стає очевидним, що інформаційні технології інтегрують не тільки комунікаційні та технологічні ресурси, але й матеріальні, фінансові, інтелектуальні, гуманітарні, політичні та інші, формують і диверсифікують процеси соціальної регуляції. Напрямок ІТ-права досить швидкими темпами розвивається в Україні, і стає одним із самих перспективних напрямків підготовки юристів для роботи в зазначеній сфері. Для нашої держави постає нагальним питання врегулювання суспільних відносин у зазначеній сфері, адже за даними Exploring Ukraine IT Outsourcing Industry 2012, Україна посідає четверте місце у світі за кількістю сертифікованих ІТ-фахівців після США, Росії та Індії [1].

2. Усе більше адміністративних послуг переходить в розряд електронних, усе більше елементів звичайних відносин називають цифровими чи електронними (як то електронні гроші, електронна торгівля, електронний банкінг тощо). Виникає закономірність – нові суспільні відносини повинні бути врегульовані певними нормами, прийнятними для всіх учасників даних відносин.

Правове поле діяльності ІТ-галузі України потребує напрацювання комплексного нормативно-правового забезпечення. Актуальними питаннями у регулюванні ІТ-сфери є: проблеми конвергенції вітчизняного правового поля з нормами міжнародного права для ІТ-галузі; забезпечення прав і свобод людини і громадянина, законних інтересів суспільства і держави у сфері ІТ-права; організації та діяльності суб'єктів забезпечення інформаційної безпеки; запобігання, виявлення і припинення правопорушень (злочинів) в ІТ-сфері; правові проблеми віртуального середовища; захист прав споживачів при он-лайн купівлі; договірні відносини у сфері передачі прав інтелектуальної власності та захисту прав інтелектуальної власності в Інтернеті; відповідальність за порушення умов використання контенту; створення правового поля у сфері трудових відносин в ІТ-галузі тощо.

3. А. М. Новицький зазначає, що в Україні сформувалось стале визначення поняття ІТ-право, яке врегульовує питання правового забезпечення функціонування ІТ-сфери, встановлює правове регулювання суспільних відносин суб'єктів зазначених відносин, визначає права та обов'язки учасників та відповідальність за порушення норм права, визначає державну політику в зазначеній сфері. Доктринально склалось, що норми права, які регулюють відносини в ІТ-сфері, відносяться до інформаційного права, та займають чільне місце в його структурі [2, с. 117].

4. Необхідно зазначити, що питання змін у законодавстві у сфері ІТ-права на даний час розглядається у більшості технологічно розвинених країн. Так 6 липня 2016 року Європейський парламент ухвалив нову

«Директиву з питань безпеки мереж та інформації» («Network and Information Security Directive»), яка встановлює єдині правила та вимоги для всіх країн ЄС у галузі кібербезпеки. Для України питання кібербезпеки теж є одним із головних.

Серед пріоритетів законодавчого регулювання слід виділити наступні: відсутність у державі розвинутих інститутів програмно-технічної та судово-кібернетичної експертизи як одного з головних механізмів у процесі документування та закріплення доказів «комп'ютерного» злочину та відповідних методик їх проведення; відсутність необхідного рівня координації та взаємодії – між відповідними підрозділами правоохоронних структур при проведенні адекватних загрозам у зазначеній сфері запобіжних та правозастосовних заходів; малорозвинена загальнодержавна система протидії – кіберзлочинності.

5. Створенню нових технологічних рішень та інструментів, які спрощують наше життя: як у виконанні простих буденних задач, так і у проведенні надзвичайно складних обчислень, моделювань тощо обумовлено розвиток ІТ-індустрії. На сьогодні ІТ-право потребує належної уваги як з боку законодавця, так і з боку ІТ-спеціалістів для вироблення ефективних механізмів регулювання та захисту.

Література

1. Україна стала першої країною в Європі за кількістю ІТ-спеціалістів / http://zn.ua/TECHNOLOGIES/ukraina-stala-pervoy-stranou-vevrope-po-kolichestvu-it-specialistov-207911_.html
2. Новицький А.М. Місце ІТ-права в загальній системі інформаційного права / А.М. Новицький // ІТ право: проблеми і перспективи розвитку в Україні: збірник матеріалів науково-практичної конференції. – Львів: НУ «Львівська політехніка», 2016. – С. 116-119.

*Анастасія Володимирівна Дружиніна – студентка II курсу Сумської філії Харківського національного університету внутрішніх справ
Науковий керівник: Наталія Олександрівна Горобець – професор кафедри юридичних дисциплін Сумської філії Харківського національного університету внутрішніх справ, кандидат юридичних наук, доцент*

СТЯГНЕННЯ АЛІМЕНТІВ НА ДИТИНУ: СУЧАСНІ РЕАЛІЇ

Нестабільність у цілому і зокрема фінансової ситуації в Україні позначилась перш за все на житті пересічних громадян. Матеріальне становище значної частини населення суттєво знизилось через високий рівень інфляції в країні, що не могло не позначитися на його